

pisů §§ 1295 a násl. obč. zák. za způsobenou vlastní škodu zodpovídá a na předpis § 1305 obč. zák. odvolávat se nemůže. Ostatně vysvítá z dopisu okresního silničního výboru, že týž ručení za každou škodu kolejnicemi vzniklou od sebe odmítl a uvalil toto na onoho, kdo kolejnice položil. Tedy z tohoto hlediska ručí žalovaný za každou škodu jeho zaviněním vzniklou. S tohoto hlediska možno prohlásiti stížený rozsudek, který ovšem na jiném právním základě vedl k stejnému, pro žalovaného nepříznivému konečnému výsledku, s ohledem na tento za prostý právního omylu, aniž by nutným bylo ještě se obíratí s obsahem dovolání a dovolací odpovědi, který probírá příběh úrazu koně různým způsobem, poněvadž uvedení ta zjištěna nejsou a tím již se vymykají posouzení soudu odvolacího. Bylo proto bezdůvodné dovolání zamítnuto.

Číslo 122.

I společník, jenž není oprávněn zastupovati samostatně veřejnou společnost obchodní, může danou prokuru samostatně odvolati.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1919, R I 130/19.)

K návrhu A, společníka veřejné obchodní společnosti, jenž byl oprávněn zastupovati společnost pouze společně s druhým společníkem B, byla soudem první stolice (krajským soudem v Chebu) vymazána v obchodním rejstříku prokura, udělená dvěma prokuristům, i nebylo rozkladu B-a prvním soudem vyhověno. **Důvody:** Krajský soud přidal se při výmazu prokury k rozhodnutí c. k. nejvyššího dvoru soudního ze dne 17. února 1914, R II 136/14, zapsanému pod č. 233 v repertoři nálezů a uveřejněnému v úřední sbírce pod č. 1539, podle kterého může i ten společník veřejné obchodní společnosti, jenž není samostatně oprávněn zastupovati společnost, o sobě odvolati udělenou prokuru. Neboť navrhovatel byl oprávněn, jakožto společník učiniti návrh na výmaz prokury ve vlastním jméně. To vyplývá z čl. 104 odst. 2, na rozdíl od odst. 1. obch. zák., dále z čl. 118 obch. zák., jenž upravuje pouze účinky udělení a zrušení prokury vůči třetím osobám a vyslovuje zásadně, že se prokura uděluje jakož i zrušuje s právním účinkem vůči třetím osobám, byť se tak stalo pouze jediným, k zastupování společnosti oprávněným společníkem. Že v případě společného zastupování může každý ze společníků k zastupování oprávněných odvolati danou prokuru samostatně, k tomu dlužno tím spíše přisvědčiti, když jest i udělení i odnětí prokury čistě věcí důvěry, z čehož jde, že se prokurista musí těšiti důvěře všech společníků k zastupování oprávněných, že se tudíž jeho ustanovení může státi jedině v dorozumění všech společníků k zastupování oprávněných, jeho odvolání však vycházeti může i jen od jednoho z nich. — **R e k u r s n í s o u d** (vrchní zemský soud v Praze) potvrdil usnesení soudu první stolice z důvodů téhož, obsažených ve vyřízení rozkladu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu B-ovu, poněvadž tu není podmínek, za kterých dle § 16 cí. pat. ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z. možno souhlasná usnesení obou nižších soudů bráti v odpor.